

În loc de Editorial Revoluția Siriană

Mass-media arabe au prezentat revoluțiile din Tunisia și Egipt pe întreaga desfășurare a lor. Revoluționarii scandau „Dreptate!”, „Libertate!”, „Jos Președintele!” Sub influența acestor evenimente, un grup de copii din Daraa, a scris pe zidurile școlii „Jos Președintele”. Acest fapt a declanșat iadul în toată Siria.

Imediat, securitatea politică din district, condusă de Atef Najib, verișor al președintelui Bashar, a ridicat 25 de copii cu vârste cuprinse între 12 și 16 ani, i-a închis și i-a torturat, smulgându-le unghiile, arzându-le pielea cu țigară, electrocutându-i, aplicându-le diverse procedee de tortură care se folosesc în închisorile siriene.

Un grup de cetățeni din oraș au mers în audiența la Atef Najib, rugându-l să elibereze copiii. Răspunsul acestuia a fost ferm și categoric: „Uitați de acești copii. Faceți alții!”. I-a jignit și i-a dat afară.

După ce au ieșit în față sediului, localnicii au început să se adune în jurul lor, ca să afle rezultatul discuțiilor. În acest timp, a apărut și primarul orașului, care la rândul lui i-a jignit. În loc să rezolve problema, a transformat-o într-un conflict mai mare. Drept pentru care Atef Najib a dat ordin de deschidere a focului asupra grupului de cetățeni, omorând patru dintre ei.

A două zi, după înmormântarea celor patru, oamenii au început să strige că vor dreptate. Imediat, securitatea a deschis focul asupra lor, omorând încă șapte persoane.

Scenariul a continuat și a treia zi, când au fost ucise treisprezece persoane. În acel moment, președintele Bashar a trimis o delegație în Daraa pentru a rezolva conflictul. Delegația a fost de acord cu îndeplinirea cerințelor cetățenilor:

- schimbarea primarului;
- schimbarea lui Atef Najib;
- eliberarea oamenilor închiși în urmă acestui conflict;
- judecarea responsabililor pentru moartea oamenilor nevinovați.

Delegația trimisă de președinte a părăsit orașul Daraa seara, considerându-se conflictul încheiat. O parte din cetățenii orașului s-au adunat la moscheea Al-Omari, așteptând îndeplinirea cerințelor. În aceeași noapte, în jurul orei unu, securitatea militară a intrat în moschee, i-a omorât pe toți cei aflați acolo, a pus bani și arme, apoi a filmat, afirmând că este vorba de trădători și o mână străină. Acest film a fost prezentat pe postul național sirian de televiziune.

În ziua următoare, când oamenii au aflat ce s-a întâmplat la moschee, s-au revoltat și au început să se adune, atât cei din oraș, cât și cei din provincie, numărul manifestațiilor ajungând la 200.000. Cu toți cereau dreptate, și din nou au fost atacați de forțele de securitate, care în acea zi au executat în jur de 60 de persoane. Orașul a fost invadat de forțele de securitate.

Președintele Bashar a cerut să vină o delegație a cetățenilor din Daraa. Aceasta s-a prezentat în fața președintelui, care le-a spus că cerințele lor sunt legitime, dar situația este mai complicată, pentru că s-au descoperit arme și bani în moschee și că există trădători.

Cei din delegație i-au făcut o surpriză, prezentându-i o filmare pe telefon în care apare tot ce s-a petrecut în acea seară la moschee: venirea mașinii cu arme și bani, introducerea acestora în moschee și executarea celor aflați acolo de către forțele de securitate. Surpriză președintelui a fost atât de mare, încât a cerut să vadă filmarea de două ori, după care le-a spus celor din delegație să se întoarcă la casele lor, promițându-le că imediat forțele de securitate vor fi retrase de pe străzi și că toate cerințele lor vor fi îndeplinite. De asemenea a dat ordin să fie interzis ca securitatea să tragă asupra cetățenilor.

Într-adevăr, când au ajuns în Daraa, străzile erau libere de forțele de securitate. Dar minunea a ținut doar până dimineață, când a reînceput măcelul. Și nu doar atât, dar au fost trimise și tancuri de către comandantul gărzii prezidențiale Maher Al Asad, fratele președintelui Bashar. Orașul a fost sub asediu, încercuit și izolat, fără curent electric, apă și comunicații. Oricine ieșea pe stradă era executat. Morții erau îngropați în gropi comune.

Nici Crucea Roșie și nici o organizație pentru apărarea drepturilor omului nu a avut acces acolo. Nici măcar mass-media nu a avut acces pentru a relata ce se întâmplă. Situația oamenilor din Daraa a stârnit mișcări de protest în toată Siria (Latakia, Baniyas, provincia Damascului, Homs, Hama, Edleb, Der-Zor, Racca, Hassaka), răspunsul oficial la ele fiind vărsarea de sânge. În tot acest timp, mass-media siriană a oferit o imagine mincinoasă, acuzând manifestații că sunt trădători manipulați de o mână externă.

Toate aceste acțiuni venite din partea conducerii i-au făcut pe cetățeni să ceară schimbarea conducerii Siriei, dreptate și libertate. Chiar și astăzi cerințele manifestațiilor pașnici sunt tratate cu gloanțe și teroare.

Printre altele, acest tratament a avut ca rezultat refugierea multor sirieni în țările vecine (Turcia, Liban, Iordania) și dezertări din armată.

Persoane din rândul dezertorilor au declarat că soldații care au refuzat să tragă în manifestații pașnici au fost executați de către securitate.

Siria are un regim de conducere dictatorial încă din 1970, când printr-o lovitură de stat puterea a fost luată de Hafez Al Asad, tatăl actualului președinte al Siriei. Bashar Al Asad a preluat conducerea în anul 2000, după moartea tatălui său. În constituția Siriei se prevede (la art. 8) că Partidul Baas Arab este partid unic conducător al statului și societății. Poporul sirian se află continuu sub stare de urgență, care suprimă drepturile și libertățile oamenilor: dreptul de adunare, dreptul la liberă exprimare ș.a.

Dr. Ahmad Al-Zaabi